

759.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 7 września 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o urządzeniu i utrzymywaniu pasów ochronnych przeciwpożarowych i zasłon odśnieżnych.

Na podstawie art. 7 ust. (3) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o oddaleniu budowli, składów, za-
drzewienia i robót ziemnych od linii kolejowych
oraz o pasach ochronnych przeciwpożarowych i zasłonach odśnieżnych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 220) zarządza się co następuje:

§ 1. W obrębie lasów powinny być urządzone z obu stron linii kolejowych pasy ochronne w celu

zabezpieczenia lasów od pożarów, mogących powstać od isker przejeżdżających parowozów.

§ 2. Pasy ochronne powinny być zakładane tylko tam, gdzie koszty ich urządzenia pozostają w odpowiednim stosunku do strat, mogących powstać wskutek pożaru.

§ 3. Służące do zabezpieczania lasów przed pożarami pasy ochronne (§ 1) powinny składać się z dwóch drózek o szerokości od 1 do 1,5 m każda, przeprowadzonych równoległe do linii kolejowej w odległości od 10 do 15 m jedna od drugiej i łączonych między sobą co 25 — 50 m drózkami poprzecznymi tej samej szerokości co i podłużne.

Pierwsza równoległa do linii kolejowej drózka powinna być założona w odległości od 2 do 5 m od dolnej krawędzi nasypu lub górnej krawędzi przekopu. Drózki powinny być całkowicie oczyszczone od wszelkiej roślinności, na gruntach zaś torfiastych

posypywane piaskiem. Prostokąty między drózkami powinny być zadrzewione; wybór gatunku drzew t. j. liściastych czy iglastych zależy od rodzaju gleby. Gałęzie drzew powinny być obcinane do wysokości 1,5 m od powierzchni ziemi, pozatem prostokąty należy oczyszczać z krzaków, suchych liści, gałęzi i t. p.

§ 4. Przy urządzeniu pasów ochronnych w lesie podczas budowy nowych kolei należy wycinać wzdłuż toru tylko tyle drzew, ile to będzie konieczne dla zachowania dobrej widzialności linii oraz dla zapewnienia bezpieczeństwa słupów, przewodów i torów w razie powalenia drzew przez burzę.

§ 5. W miejscowościach, gdzie panują silne wiatry, powinny być zakładane podwójne pasy ochronne.

§ 6. Zadrzewienie prostokątów pasów ochronnych nie jest konieczne, o ile szerokość ich zabezpiecza całkowicie od przelatywania iskier poza obręb, ograniczony drózkami równoległymi do linii kolejowej.

§ 7. Dla zabezpieczenia toru od zasp śnieżnych powinny być urządzone zasłony odsnieżne:

- a) w postaci ścian z brył śniegu o wysokości od 1,5 do 2,0 m;
- b) w postaci parkanów ze starych podkładów, ułożonych zygzakowato lub zakopanych pionowo w wał śnieżny;
- c) w postaci wałów śnieżnych o wysokości do 0,75 m z wetkniętymi w nie gałęziami drzew iglastych;
- d) w postaci ogrodzenia z chróstu lub wikliny, przeplecionej pomiędzy drutami, rozpiętymi poziomo i przymocowanymi do słupów;
- e) w postaci drewnianych tarcz przenośnych, mających kształt przesł parkanu sztachtowego i przymocowywanych do kołków wbitych w ziemię.

§ 8. Zasłony odsnieżne powinny być ustawiane od osi toru w takiej odległości, by tworzące się przy nich odkłady śnieżne nie przesunęły się na tor; przy określaniu odległości powinien być uwzględniony charakter techniczny linii kolejowej (głębokość przekopów) i warunki topograficzne oraz atmosferyczne (wielkość opadów śnieżnych, siła wiatrów) danej miejscowości.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
